

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžr/20/2017
Identifikačné číslo spisu: 5013200260
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5013200260.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Z. I., narodená dňa XX.XX.XXXX, H., proti odporcovi: Okresný úrad Liptovský Mikuláš, pozemkový a lesný odbor, Kollárova 2, Liptovský Mikuláš, za účasti: 1/ Ing. N. Q., U. 18, 2/ U. R., Y., 3/ Poľnohospodárske družstvo so sídlom v Smrečanoch, 4/ Slovenský pozemkový fond Bratislava, Regionálny odbor, Kollárova 2, Liptovský Mikuláš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporu č. ObPÚ 839-2012/00069 GK-7 zo dňa 12.10.2012, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/17/2013-163 zo dňa 24.03.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 29Sp/17/2013-163 zo dňa 24.03.2017 podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporcu č. ObPÚ 839-2012/00069 GK-7 zo dňa 12.10.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolala z dôvodov, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádza správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, preto žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a nové rozhodnutia a priznal jej trovy konania vo výške 88,82 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril v podaní zo dňa 15.05.2017, v ktorom uviedol, že odvolanie navrhovateľky proti rozsudku krajského súdu berie na vedomie.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril aj účastník v I. rade s tým, že uviedol, že sa stotožňuje s odvolaním navrhovateľky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa bolo podané neoprávnenou osobou a navyše smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

V posudzovanom prípade bolo potrebné zaoberať sa otázkou subjektívnej legitímácie na podanie odvolania. Podľa § 201 veta prvá O.s.p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. To však neznamená, že každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania; odporovalo by to funkcii a povahe odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý dáva zákon účastníkovi konania na to, aby sa mohol domôcť nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach. Či k takejto ujme naozaj došlo, sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne - vo vzťahu k návrhu vo veci samej, ktorý účastník predložil v konaní pred súdom prvého stupňa. Týmto návrhom je súd prvého stupňa pri rozhodovaní viazaný a iba z neho možno vychádzať pri posudzovaní, či je odvolateľ oprávnený domáhať sa nápravy, a nie zo subjektívneho presvedčenia účastníka konania o dôsledkoch vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak teda súd prvého stupňa odvolateľovmu návrhu vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa cítiť rozhodnutím súdu poškodený, a nie je preto ani oprávnený podať proti nemu odvolanie.

Rovnako to bolo aj v posudzovanom prípade - odvolateľka, ako navrhovateľka v konaní pred prvostupňovým súdom žiadala preskúmanie rozhodnutia odporcu s tým, že navrhla, aby súd rozhodnutie odporcu v namietanej časti zrušil a zaviazal odporcu na náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 29Sp/17/2013-163 zo dňa 24.03.2017 navrhovateľke vyhovel, preskúmané rozhodnutie odporcu zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd ďalej dáva do pozornosti skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., čo má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver by nemalo vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa o prípustnosti odvolania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie. Preskúmané rozhodnutie súdu prvého stupňa však obsahovalo správne poučenie o neprípustnosti podania opravného prostriedku proti tomuto rozsudku.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa

14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250s veta druhá O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a zároveň ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.